

UZASADNIENIE

Projekt niniejszej ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o odpadach wydobywczych”, oraz w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.),
- 2) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.),
- 3) ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.),
- 4) ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145),
- 5) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.).

Zaproponowane w projekcie przedmiotowej ustawy zmiany wynikają z konieczności:

- 1) uwzględnienia w prawie polskim rozstrzygnięć postanowień decyzji Komisji Europejskiej wydawanych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15),
- 2) uwzględnienia w prawie polskim rozstrzygnięć postanowień dyrektywy 2006/21/WE, w związku z pismem Komisji Europejskiej w sprawie transpozycji dyrektywy 2006/21/WE z dnia 28 czerwca 2010 r. oraz wszczęciem procedury o naruszenie nr 2011/2001,
- 3) usprawnienia procedur w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Wprowadzone zmiany w poszczególnych przepisach zostały opisane poniżej i przedstawione zgodnie z ww. podziałem.

Uwzględnienie w prawie polskim rozstrzygnięć postanowień decyzji Komisji Europejskiej wydawanych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE

wymaga dokonania zmian w przepisach ustawy o odpadach wydobywczych, ze względu na określenie w decyzjach Komisji Europejskiej obowiązków ciążących na podmiotach zajmujących się gospodarką odpadami wydobywczymi. Mając na uwadze fakt, iż nakładanie obowiązków na adresatów norm prawnych może następować jedynie aktem rangi ustawowej, a nie aktem wykonawczym, konieczne stało się opracowanie przedmiotowego projektu ustawy. Zaproponowane zmiany mają w szczególności na celu dostosowanie przepisów następujących decyzji Komisji Europejskiej:

- 1) decyzji Komisji 2009/337/WE z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie definicji kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego (Dz. Urz. UE L 102 z 22.04.2009, str. 7),
- 2) decyzji Komisji 2009/360/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. uzupełniającej wymogi techniczne w odniesieniu do charakterystyki odpadów ustanowionej dyrektywą 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego (Dz. Urz. UE L 110 z 01.05.2009, str. 48),
- 3) decyzji Komisji 2009/359/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. uzupełniającej definicję odpadów obojętnych w związku z wykonaniem przepisów art. 22 ust. 1 lit. f dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu (Dz. Urz. UE L 110 z 01.05.2009, str. 46),
- 4) decyzji Komisji 2009/358/WE z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie harmonizacji, regularnego przekazywania informacji oraz kwestionariusza, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. a oraz art. 18 dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.

Przepisy decyzji Komisji 2009/337/WE w sprawie definicji kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego nakładają obowiązek ponownego przeprowadzania przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w przypadku znacznej zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu

unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jeżeli w znaczny sposób zmieniły się warunki eksploatacji, a także najpóźniej do końca okresu eksploatacji obiektu. Zatem, bazując na istniejącym systemie wynikającym z ustawy o odpadach wydobywczych, w przedmiotowym projekcie ustawy, w art. 1 pkt 13, wprowadzono przepisy (m.in. nowy art. 12a ustawy o odpadach wydobywczych) nakładające na posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwienia odpadów wydobywczych obowiązek dokonania przeglądu klasyfikacji obiektu przed:

- 1) zmianą zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o której mowa w art. 17 ustawy o odpadach wydobywczych, lub
- 2) zgodą na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

W przypadku zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (w przypadkach, o których mowa w art. 17 ustawy o odpadach wydobywczych) wymagane jest również przedłożenie do zatwierdzenia nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. W związku z tym posiadacz odpadów, przygotowując nowy program, dokonuje m.in. przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, polegającego na analizie wpływu zmian, o których mowa w art. 17, na klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Natomiast przed wydaniem zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie jest wymagane każdorazowo przedłożenie nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Wówczas posiadacz odpadów przedkłada właściwemu organowi informację o wynikach przeprowadzonego przeglądu, wraz z uzasadnieniem. W przypadku gdy z przeprowadzonego przeglądu klasyfikacji wynika konieczność dokonania zmiany klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, posiadacz odpadów zostanie zobowiązany przez właściwy organ do przedłożenia wniosku o zatwierdzenie nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi uwzględniającego zmianę klasyfikacji obiektu. Właściwy organ dokonuje stwierdzenia konieczności zmiany klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na podstawie kryteriów klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Jest to zatem analogiczna procedura jak w przypadku pierwotnej klasyfikacji obiektu na etapie wydawania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Przesłanką wprowadzenia ww. przepisów jest możliwość znacznego pogorszenia się stanu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zarówno w fazie eksploatacji, jak i w fazie po zamknięciu obiektu.

Ponadto należy zaznaczyć, że zgodnie z przepisami ustawy o odpadach wydobywczych charakterystyka odpadów jest elementem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Jednakże szczegółowy zakres charakterystyki odpadów zostanie określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy o odpadach wydobywczych, stanowiących jednocześnie dostosowanie do decyzji Komisji 2009/360/WE. Mając powyższe na uwadze, przepisy ustawy o odpadach wydobywczych dostosowano także do zawartości decyzji Komisji 2009/360/WE uzupełniającej wymogi techniczne w odniesieniu do charakterystyki odpadów odnoszącej się do zakresu charakterystyki odpadów (art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej) oraz w zakresie brzmienia upoważnienia ustawowego (art. 9 ust. 5 ustawy zmienianej). Upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska (obowiązujące w ustawie uchwalonej jeszcze przed ukazaniem się projektów decyzji Komisji Europejskiej) zawarte w ustawie o odpadach wydobywczych do wydania rozporządzeń nie umożliwia pełnej realizacji przepisów poszczególnych decyzji Komisji Europejskiej. W związku z powyższym przeredagowano upoważnienie ustawowe zawarte w art. 9 ust. 5, w tym zmieniono charakter upoważnienia z fakultatywnego na obligatoryjny. Wyniki przeprowadzonej i ostatecznie zweryfikowanej charakterystyki odpadów wprowadza się do programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Należy jednocześnie zaznaczyć, że zgodnie z obowiązującymi przepisami to właściwy organ przeprowadza ostateczną analizę i ocenę dokumentacji przedstawionej przez posiadacza odpadów przed wydaniem decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Zaproponowana zmiana art. 43 ustawy o odpadach wydobywczych, polegająca na zmianie terminu, w którym wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje uzyskane od posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jest podyktowana dostosowaniem przepisów ww. ustawy do przepisów decyzji Komisji Europejskiej 2009/358/WE z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie harmonizacji, regularnego przekazywania informacji oraz kwestionariusza, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. a oraz art. 18 dyrektywy 2006/21/WE. Zmiana ta ma na celu umożliwienie

wypełnienia przez państwo polskie obowiązku przekazania corocznej informacji dla Komisji Europejskiej o każdym zdarzeniu lub zmianie technologicznej, która może mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w wyniku kontroli i monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z terminem zawartym w decyzji Komisji 2009/358/WE.

Oprócz kwestii związanych z uwzględnieniem w prawie polskim rozstrzygnięć postanowień poszczególnych decyzji Komisji Europejskiej, w projekcie ustawy zawarto zmiany mające na celu zapewnienie pełnej transpozycji dyrektywy 2006/21/WE w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE. Wprowadzone w projekcie ustawy zmiany są konsekwencją szczegółowej analizy polskich przepisów obowiązujących w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi w odniesieniu do przepisów dyrektywy 2006/21/WE w związku z pismem Komisji Europejskiej w sprawie transpozycji dyrektywy 2006/21/WE z dnia 28 czerwca 2010 r. oraz wszczęciem procedury o naruszenie nr 2011/2001.

Wobec powyższego w przedmiotowym projekcie ustawy dokonano zmian w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach wydobywczych dotyczącym wyłączenia z zakresu stosowania przepisów ustawy o odpadach wydobywczych, a mianowicie usunięto odniesienie do magazynowania kopaliny z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 3 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych zaproponowano zmiany mające na celu dostosowanie brzmienia definicji „obektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych”, „poważnego wypadku”, „rekultywacji terenu” oraz „zainteresowanej społeczności” do brzmienia definicji zawartych w dyrektywie 2006/21/WE. W definicji „obektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych” wprowadzono zmianę mającą na celu objęcie zakresem przedmiotowej definicji obok hałd, stawów osadowych i tam także innych elementów konstrukcji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych służących do powstrzymywania, zatrzymywania, ograniczania lub umacniania takiego obiektu. Definicja „poważnego wypadku” zawarta w obecnie obowiązującej ustawie o odpadach wydobywczych odnosi się wyłącznie do zdarzenia związanego z gospodarowaniem odpadami wydobywczymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i nie obejmuje innych instalacji związanych np. z magazynowaniem odpadów wydobywczych lub ich przeróbką.

Dlatego w przedmiotowej definicji wprowadzono zmianę mającą na celu doprecyzowanie, że pojęcie „poważny wypadek” nie odnosi się wyłącznie do zdarzenia na terenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Definicji „rekultywacja terenu” nadano brzmienie zgodne z definicją zawartą w ww. dyrektywie. Przez rekultywację należy rozumieć takie zagospodarowanie terenu, które, uwzględniając zamierzony sposób zagospodarowania danego obszaru, przywróci poszczególne elementy przyrodnicze wskazane w przedmiotowej definicji do satysfakcjonującego stanu. Ponadto użyte w niniejszej definicji pojęcie „systemy słodkiej wody” należy rozumieć jako śródlądowe wody powierzchniowe i podziemne. Systemy słodkiej wody obejmują w szczególności wody płynące, wody stojące oraz wody podziemne.

W definicji pojęcia „zainteresowana społeczność” usunięto odesłanie do art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego w odniesieniu do organizacji pozarządowych. Kodeks postępowania administracyjnego określający krąg stron postępowania nie dopuszcza wszystkich organizacji pozarządowych jako posiadających interes uczestniczenia w takim postępowaniu. Dotychczasowe odniesienie do art. 31 k.p.a. nie gwarantuje zatem udziału organizacji pozarządowych w postępowaniu administracyjnym, co jest niezgodne z dyrektywą 2006/21/WE.

W art. 4 ust. 2 stanowiącym, że posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do ograniczania negatywnego oddziaływania odpadów wydobywczych na środowisko, życie i zdrowie ludzi oraz zapobiegania lub zmniejszania, w możliwie najszerszym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, powstałych w wyniku gospodarowania odpadami wydobywczymi, dodano doprecyzowanie, że do ww. działań posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany również po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

W art. 7 ust. 5 ustawy o odpadach wydobywczych zaproponowano zmiany, które wprowadzają obowiązek kierowania określonych rodzajów odpadów wydobywczych na właściwy, odpowiednio przygotowany obiekt unieszkodliwienia odpadów wydobywczych.

Dyrektywa 2006/21/WE stanowi, że celem planu gospodarowania odpadami jest zapobieganie i zmniejszenie wytwarzania odpadów, w szczególności przez właściwą analizę gospodarowania odpadami w fazie projektowania i przy wyborze metody wydobywania surowców mineralnych i ich przeróbki. Zatem w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. a

ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany mające na celu uwzględnienie racjonalnego gospodarowania odpadami również na etapie planowania działalności wydobywczej – czyli w fazie projektowania, w szczególności przez właściwy wybór metody wydobywania surowców mineralnych i ich przeróbki.

Ponadto w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. c wprowadzono doprecyzowanie stanowiące, że umieszczenie odpadów wydobywczych z powrotem w wyrobiskach górniczych jest preferowaną metodą gospodarowania tymi odpadami, o ile jest to technicznie wykonalne i uzasadnione ekonomicznie oraz zgodne z przepisami o ochronie środowiska, przepisami o odpadach oraz przepisami prawa geologicznego i górnictwa. Przedmiotowa zmiana ma również na celu dostosowanie przepisów krajowych do brzmienia dyrektywy 2006/21/WE.

Dyrektywa 2006/21/WE zawiera postanowienia mające na celu doprowadzenie do poddania odpadów wydobywczych odzyskowi, o ile nie stoją temu na przeszkodzie aspekty środowiskowe, a dopiero w drugiej kolejności możliwości technologiczne i ekonomiczne. Zatem w art. 8 ust. 2 pkt 2 uwzględniono kwestie środowiskowe, jako najistotniejszy warunek odzysku odpadów wydobywczych.

Z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej transpozycji przepisów dyrektywy 2006/21/WE w art. 9 ust. 1 pkt 6 oraz w art. 11 ust. 3 pkt 4 ustawy o odpadach wydobywczych – w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz decyzji zatwierdzającej ten program – dodano obowiązek określania, poza ilością odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia w ciągu roku, również rodzaju i łącznej ilości poszczególnych rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia w trakcie całej działalności wydobywczej, w zakresie objętym programem gospodarowania odpadami wydobywczymi.

W dotychczasowych przepisach ustawy o odpadach wydobywczych program gospodarowania odpadami wydobywczymi uwzględniał wyniki badań terenu, na który może wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w zakresie ustalenia poziomu naturalnych stężeń substancji występujących w glebie. Nie zawarto natomiast odniesienia do wyników badań pozostałych elementów środowiska, takich jak wody powierzchniowe i wody podziemne, przeprowadzanych na potrzeby monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a które stanowiłyby podstawę właściwej oceny wpływu danego obiektu na środowisko. Z tego względu, w art. 9 ust. 1 pkt 15 oraz analogicznie w art. 11 ust. 3 pkt 13 ustawy o odpadach

wydobywczych, wprowadzono zmiany mające na celu określenie naturalnych stężeń substancji występujących również w wodach powierzchniowych i podziemnych.

Ponadto w art. 9 ust. 4 regulującym zakres charakterystyki odpadów, w pkt 1 dotyczącym opisu właściwości fizycznych i chemicznych odpadów wydobywczych, dodano odniesienie do ich stabilności w warunkach atmosferycznych oraz do rodzaju kopaliny. Podobnie w art. 9 ust. 4 pkt 3, dotyczącym opisu substancji chemicznych, które będą stosowane w procesie przeróbki, dodano odniesienie do ich stabilności.

W art. 24 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych, w celu dostosowania przepisów ustawy o odpadach wydobywczych do przepisów dyrektywy 2006/21/WE, wprowadzono konieczność ustalania bilansu wodnego przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Natomiast w art. 24 ust. 3 ustawy o odpadach wydobywczych dodano odniesienie do obowiązku zapewnienia przez posiadacza odpadów wydobywczych prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stateczności oraz chemicznej stabilności obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a także sprawowania bieżącej kontroli stateczności i chemicznej stabilności obiektu, w tym również zmniejszenia negatywnych skutków dla środowiska. Wyżej wspomniana kontrola dokonywana jest na podstawie wyników monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przy uwzględnieniu charakterystyki składowanych odpadów wydobywczych. Wprowadzono również odniesienie do obowiązku zapewnienia przez posiadacza odpadów wydobywczych prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych właściwego funkcjonowania urządzeń technicznych stanowiących wyposażenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności właściwego funkcjonowania aparatów kontrolnych i pomiarowych oraz kanałów przelewowych i przelewów spływowych. Wprowadzone zmiany wynikają z konieczności dostosowania przepisów ustawy o odpadach wydobywczych do przepisów dyrektywy 2006/21/WE. Ponadto, z uwagi na fakt, że przepisy art. 24 dotyczą także fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w ust. 3 wprowadzono stosowne korekty.

W dotychczas obowiązujących przepisach ustawy o odpadach wydobywczych posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych był obowiązany do przechowywania danych o wynikach monitoringu oraz sprawozdań o wynikach monitoringu przez okres co najmniej 5 lat. Jednakże należy zaznaczyć, iż

dyrektywa nie określa w tym zakresie limitu czasowego, stanowi natomiast, że ich przechowywanie ma zapewnić ciągłość przekazywania informacji, szczególnie w przypadku zmiany operatora. W związku z powyższym w art. 27 ust. 5 ustawy o odpadach wydobywczych zmieniono okres przechowywania dokumentów na okres do końca fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, czyli 30 lat, licząc od dnia zaprzestania składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (faza po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 6).

W art. 31 ust. 2 ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany mające na celu uwzględnianie przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – podczas prowadzenia działań w zakresie utrzymania i monitoringu obiektu – charakteru i czasu trwania zagrożenia.

Należy zaznaczyć, że w obecnie obowiązujących przepisach ustawy o odpadach wydobywczych nie wskazano procedury, zgodnie z którą właściwy organ zapewnia udział zainteresowanej społeczności w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego. W przedmiotowych przepisach brak jest odniesienia, w szczególności do sposobu, miejsca oraz terminu składania uwag. Nie uwzględniono również przepisów, które zapewniłyby, żeby zgłoszone uwagi były w należyty sposób brane pod uwagę. Doprecyzowano zatem kwestię udziału zainteresowanej społeczności w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego (art. 37 ust. 2), wprowadzając w przedmiotowej nowelizacji odniesienie do przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wprowadzono także zmiany w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach wydobywczych, dotyczącym wprowadzenia systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz załączniku nr 2 do ustawy o odpadach wydobywczych, odnoszącym się do rodzaju informacji przekazywanych zainteresowanej społeczności, mające na celu dostosowanie brzmienia do przepisów dyrektywy 2006/21/WE. W pkt 3 lit. f załącznika nr 1 do zmienianej ustawy do obecnego brzmienia dodano przepis, który odnosi się do procedur umożliwiających badanie i ocenę zgodności systemu zarządzania bezpieczeństwem z polityką zapobiegania poważnym wypadkom, a także podejmowania odpowiednich

działań korekcyjnych w przypadku stwierdzenia braku takiej zgodności.

Ponadto w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach wprowadzono zmianę (art. 3 projektu) mającą na celu wyeliminowanie wątpliwości odnośnie do stosowania w przepisach krajowych terminu „składowanie” w odniesieniu do składowania odpadów wydobywczych w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Przepis ten stanowi, że termin „składowanie” odnosi się zarówno do składowania odpadów na składowisku odpadów, jak również do składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Przedmiotowa zmiana wynika z uwzględnienia uwag Komisji Europejskiej.

W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w art. 3 ust. 1 pkt 7, określającym rodzaje działalności stwarzającej ryzyko wywołania szkody w środowisku, zastąpiono zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi. W stosunku do zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zmiana ta ma szerszy zakres i obejmuje wszystkie przypadki gospodarowania odpadami wydobywczymi. Przedmiotowa zmiana ma również na celu dostosowanie przepisów krajowych do brzmienia dyrektywy 2006/21/WE.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/21/WE zapewnienie udziału społeczeństwa podczas wydawania decyzji administracyjnej na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz ocena wpływu transgranicznego powinna zostać przeprowadzona na wczesnym etapie procedury udzielania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Natomiast zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami zarówno udział społeczeństwa, jak i procedura dotycząca transgranicznego oddziaływania obiektu na środowisko jest przeprowadzana na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (czyli na etapie planowania inwestycji). W konsekwencji niektóre informacje (dostępne dopiero na etapie postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych), tj. forma i wysokość gwarancji finansowej, nie są dostępne na tym etapie dla społeczeństwa. Zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest uzyskiwane na końcowym etapie procesu inwestycyjnego i stanowi rodzaj zezwolenia na funkcjonowanie takiego obiektu.

Mając powyższe na uwadze, w celu zapewnienia udziału społeczeństwa na etapie postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zaproponowano w ustawie o odpadach wydobywczych dodanie nowych przepisów art. 15 ust. 3, art. 15a i 15b, w których ustanowiona została procedura udziału społeczeństwa, w tym również w przypadku transgranicznego oddziaływania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Zaproponowana w projekcie ustawy procedura udziału społeczeństwa stanowić będzie odrębne postępowanie, niezależne od przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Stanowi to odzwierciedlenie prawodawstwa Unii Europejskiej w tym zakresie. Powyższe zmiany mają na celu zapewnienie pełnej transpozycji art. 8 dyrektywy 2006/21/WE.

Należy jednocześnie podkreślić, że przepisy art. 8 ust. 3 dyrektywy 2006/21/WE nakładają również obowiązek zapewnienia udziału społeczeństwa w przypadku zmiany zezwolenia. Dlatego też ww. przepisy mają zastosowanie również w przypadku zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o czym stanowi przepis art. 17 ust. 2 ustawy o odpadach wydobywczych.

W projekcie ustawy zawarto również zmiany mające na celu usprawnienie procedur w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko uchylone zostały przepisy tytułu I działu V i VI ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Przedmiotowe przepisy dotyczące postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały wprowadzone do działu VI ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym w art. 5 ust. 2 ustawy o odpadach wydobywczych uwzględniono niniejsze zmiany. Ponadto ustawą z dnia 21 maja 2010 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych

innych ustaw (Dz. U. Nr 119, poz. 804), do katalogu decyzji, przed którymi należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, dodano zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. W związku z powyższym konieczne stało się uchylenie w art. 5 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych.

Każdy obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien posiadać ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o której jest mowa w załączniku III dyrektywy (3 elementy – obecny i planowany rozmiar, lokalizacja, wpływ na środowisko). Na jej podstawie posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych proponuje klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (kategoria A lub pozostałe). Ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest elementem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. W programie gospodarowania odpadami wydobywczymi posiadacz odpadów wydobywczych proponuje kwalifikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, opierając się na wykonanej przez siebie ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Następnie właściwy organ w oparciu o informacje zawarte w dołączonej do programu ocenie ryzyka oraz w oparciu o pozostałe informacje dołączone do programu, w szczególności o charakterystykę odpadów (celem analizy spełnienia kryteriów klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych), podejmuje decyzję o ostatecznej kwalifikacji przedmiotowego obiektu. W związku z powyższym w art. 10 ust. 2 pkt 5 ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany mające na celu uszczegółowienie obowiązującej procedury klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

W przepisach ustawy o odpadach wydobywczych (w art. 9 ust. 1 pkt 12 oraz w art. 11 ust. 3 pkt 10) określających zakres i sposób prowadzenia monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dodano możliwość określenia przez właściwy organ listy substancji i parametrów wskaźnikowych przewidzianych do badania w ramach monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się rodzajem i właściwością składowanych odpadów.

W art. 11 ustawy o odpadach wydobywczych dotyczącym wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wprowadzono dla posiadaczy odpadów wydobywczych wytwarzających odpady oraz gospodarujących

odpadami wydobywczymi możliwość wskazania we wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi terminu obowiązywania decyzji. Z uwagi na fakt, że co do zasady, przedmiotowa decyzja wydawana jest bezterminowo, taka możliwość stanowi ułatwienie zarówno dla posiadacza odpadów wydobywczych, jak i organu wydającego decyzję do określenia horyzontu czasowego prowadzenia działalności i związanych z nią obowiązków wynikających z ustawy o odpadach wydobywczych. Przykładowo, posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący działalność związaną z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kopalin ze złóż może uzyskać decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi obowiązującą jedynie w okresie prowadzenia takiej działalności i w związku z tym, jeżeli działalność jest planowana przez posiadacza odpadów na mniej niż 5 lat, nie będzie zobowiązany do przeprowadzania przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Analogicznych zmian dokonano w art. 11 ust. 3 pkt 15 ustawy o odpadach wydobywczych, zastępując określenie terminu przedkładania przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi określeniem terminu obowiązywania tej decyzji (obowiązek przedkładania przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi wraz z częstotliwością jego przedkładania – co 5 lat – jest już określony w art. 12 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych).

Z uwagi na fakt, że program gospodarowania odpadami wydobywczymi dotyczy działalności związanej z wytwarzaniem oraz gospodarowaniem odpadami i nie ogranicza się wyłącznie do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w projekcie ustawy wprowadzono korektę art. 11 ust. 3 pkt 1 ustawy o odpadach wydobywczych, która stanowi, że decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów wydobywczych.

Ponadto w art. 11 ust. 3 ustawy o odpadach wydobywczych w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia zaproponowano brzmienie mające na celu doprecyzowanie, że decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera dane w zakresie działalności, której dotyczy program. Zatem, stosownie do art. 9 ust. 3 ustawy o odpadach wydobywczych, również w decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi przedstawia się informacje wyłącznie w zakresie prowadzonej działalności (np. działalności wydobywczej lub działalności

przeróbczej lub obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych).

Mając na względzie zaproponowane w projekcie niniejszej ustawy brzmienie art. 27 ust. 7 – 9 ustawy o odpadach wydobywczych, wprowadzono również stosowne zmiany w art. 11, gdzie po ust. 3 dodano ust. 3a. Stanowi on, że decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi może określać odstępstwa od obowiązku prowadzenia pomiaru poziomu i składu wód podziemnych, w przypadku określonym w art. 27 ust. 7, oraz częstotliwość badań wód powierzchniowych, odciekowych i podziemnych, w przypadku określonym w art. 27 ust. 9. Zmieniono również brzmienie ust. 4, wprowadzając konieczność zasięgnięcia opinii właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 9.

Wprowadzono także zmiany w art. 12 ustawy o odpadach wydobywczych dotyczącym procedury przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Posiadacz odpadów wydobywczych dokonuje przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi co 5 lat i informuje właściwy organ o wszelkich planowanych zmianach w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi w formie pisemnego oświadczenia. Jeżeli właściwy organ w terminie 30 dni od dnia przedłożenia pisemnego oświadczenia nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji, posiadacz odpadów wydobywczych może dokonać wskazanych zmian w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi. Natomiast gdy nastąpią istotne zmiany w strukturze lub w zasadach prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub w przypadku zmiany rodzaju składowanych odpadów (zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy 2006/21/WE), posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Wprowadzono także przepis dający organowi właściwemu, w przypadku nieprzedłożenia przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, możliwość wezwania posiadacza do przedłożenia tego przeglądu. W sytuacji gdy posiadacz odpadów wydobywczych nie zamierza prowadzić dalej działalności związanej z gospodarowaniem odpadami wydobywczymi, może nie przedłożyć przedmiotowego przeglądu, wówczas decyzja wygasa automatycznie. Procedura ta oprócz tego, że uelastycznia stosowanie przepisów ustawy przez posiadaczy odpadów wydobywczych oraz organy właściwe, stanowi jednocześnie element motywowania posiadaczy odpadów wydobywczych do przestrzegania

przepisów ustawy o odpadach wydobywczych. Ponadto należy zaznaczyć, że procedura dotycząca przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, z uwagi na treść przepisu art. 53 ustawy o odpadach wydobywczych, w praktyce nie ma jeszcze zastosowania, ponieważ okres 5 lat od uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi jeszcze nie upłynął. Ponadto należy podkreślić, że zaproponowane w niniejszym projekcie brzmienie art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o odpadach wydobywczych regulować będzie wyłącznie kwestie związane z przeglądem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, niezależnie od przepisów art. 13 tej ustawy, który odnosi się wyłącznie do kwestii naruszeń przepisów ustawy lub decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

W projekcie ustawy wprowadzono natomiast przepis stanowiący podstawę zwolnienia posiadacza odpadów wydobywczych, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego (zmiana art. 14 ust. 4 ustawy o odpadach wydobywczych). Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli zakresowi dyrektywy podlegają wyłącznie składowiska odpadów przyjmujące ponad 10 ton odpadów dziennie lub o całkowitej pojemności przekraczającej 25.000 ton, z wyjątkiem składowisk odpadów obojętnych. Należy zatem stwierdzić, że składowisk odpadów nie należy utożsamiać z obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zatem przepis ten nie odnosi się do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Ponadto nowa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17) zastępująca dyrektywę 2008/1/WE wprowadza, w analogicznym przepisie, wyraźne odniesienie do składowisk odpadów w rozumieniu dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, nie zawierając jednocześnie odniesienia do dyrektywy 2006/21/WE.

Jednakże zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi posiadacz odpadów wydobywczych, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie jest zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. –

Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.). Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055) w zakresie gospodarki odpadami obejmuje wszystkie instalacje do składowania odpadów, z wyłączeniem odpadów obojętnych, o zdolności przyjmowania ponad 10 ton odpadów na dobę lub o całkowitej pojemności ponad 25.000 ton. Zatem zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia instalacjami, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego, są nie tylko składowiska odpadów, ale również obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. W związku z powyższym konieczne jest dokonanie projektowanego wyłączenia. W konsekwencji konieczne będzie również dokonanie stosownych zmian w przepisach ww. rozporządzenia Ministra Środowiska.

W celu dostosowania wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do treści zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w art. 15 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych dodano konieczność wyszczególnienia ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Natomiast w art. 16 ust. 1 pkt 4 tej ustawy wprowadzono stosowną zmianę redakcyjną, mającą na celu ujednoczenie brzmienia obu przepisów ustawy o odpadach wydobywczych.

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o odpadach wydobywczych zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinno określać m.in. informację o posiadaniu gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu (art. 16 ust. 1 pkt 5). Z uwagi na fakt, że ze względów formalnoprawnych treść decyzji administracyjnej powinna zawierać konkretne postanowienia, wątpliwości budzi brzmienie ww. pkt 5 stanowiące, że w zezwoleniu określa się informację o posiadaniu gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, a nie faktyczną wysokość i formę gwarancji finansowej. W związku z powyższym w art. 16 ust. 1 zmieniono pkt 5 w taki sposób, aby zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych określało wysokość gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, pozostawiając przy tym możliwość zmiany formy gwarancji finansowej bez konieczności zmiany zezwolenia.

W przypadku zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów

wydobywczym, w decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, po zasięgnięciu opinii właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio), dopuszczono zmniejszenie częstotliwości prowadzonego monitoringu, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 27 ust. 6 ustawy o odpadach wydobywczym. Kwestie dotyczące przeciwdziałania ewentualnemu negatywnemu wpływowi obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczym na środowisko będą regulowane na zasadach ogólnych. Zgodnie z przepisami art. 237 oraz art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

- 1) w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego (art. 237),
- 2) jeżeli podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek:
  - a) ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia,
  - b) przywrócenia środowiska do stanu właściwego (art. 362).

W przypadkach gdy z zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej zaleceń wynika brak konieczności monitorowania wód podziemnych (np. ze względu na naturalne, niezmiennione antropogenicznie występowanie wód podziemnych, poza zasięgiem oddziaływania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczym), dopuszczono możliwość zwolnienia z obowiązku prowadzenia pomiaru poziomu i składu wód podziemnych. Odstąpienia od prowadzenia monitoringu poziomu i składu wód podziemnych dokonuje, na wniosek strony, właściwy organ, w drodze decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, o której mowa w art. 11 zmienianej ustawy o odpadach wydobywczym. Jednakże przepis ten nie nakłada na posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczym obowiązku sporządzania dokumentacji hydrogeologicznej w celu uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, daje natomiast możliwość skorzystania z już istniejących dokumentów opracowanych np. na potrzeby uzyskania koncesji geologicznej (o ile z zawartych w niej zaleceń wynika brak konieczności monitoringu wód podziemnych) lub w miarę potrzeby sporządzenia nowej dokumentacji. Pozostaje to jednak w gestii prowadzącego obiekt

unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Natomiast w przypadku, gdy wymagana jest zmiana przedmiotowej dokumentacji, o której mowa w art. 93 ust. 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, i z dokumentacji tej wynikać będzie konieczność monitoringu wód podziemnych, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obowiązany będzie przedłożyć do zatwierdzenia nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi uwzględniający zmiany w zakresie prowadzenia monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Zatem posiadacz odpadów wydobywczych niezwłocznie występuje z wnioskiem o zatwierdzenie nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, do którego dołącza nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

W art. 29 ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany dotyczące procedury zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

W dotychczasowym porządku prawnym funkcjonuje decyzja administracyjna – zgoda na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. W przedmiotowym projekcie ustawy określono, że zgoda ta może zostać wydana na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Jak dotychczas, wniosek posiadacza odpadów dotyczący technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będzie wymagał uszczegółowienia informacji, zawartych uprzednio w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi (do wniosku powinien zostać dołączony projekt zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz projekt rekultywacji terenu, na który miał wpływ obiekt). W przedmiotowym projekcie ustawy określono również przypadki, w których posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obowiązany jest do złożenia wniosku o zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Natomiast, jeżeli wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdzi potrzebę zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, w zarządzeniu pokontrolnym wskazuje on termin, w którym posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz powiadamia właściwy organ. W przypadku gdy posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie wystąpi z wnioskiem o wydanie

zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 2 § 1 pkt 10 w związku z art. 3 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). W przypadku niewywiązania się posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z ww. obowiązku mają zastosowanie również przepisy karne określone w rozdziale 9 ustawy o odpadach wydobywczych.

W art. 31 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany procedury dopuszczającej określenie, przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, innej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 6, częstotliwości przedkładania sprawozdania o wynikach monitoringu. Ustanowiono przy tym wytyczne dla właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska:

- 1) w przypadku stwierdzenia braku oddziaływania obiektu unieszkodliwiania na środowisko sprawozdanie będzie przedkładane nie rzadziej niż raz na 2 lata,
- 2) w przypadku stwierdzenia zwiększenia oddziaływania obiektu unieszkodliwiania na środowisko sprawozdanie będzie przedkładane nie częściej niż raz na pół roku.

Zaproponowano również uchylenie w art. 31 ust. 7 ustawy o odpadach wydobywczych dotyczącego obowiązku przedkładania sprawozdania o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych po jego zamknięciu, gdyż przepis ten stanowił powtórzenie art. 27 ust. 4.

W art. 33 ustawy o odpadach wydobywczych, regulującym kwestie zmiany posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zaproponowano przepisy uwzględniające na etapie zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadanie przez nowego posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 32 tej ustawy.

W art. 40 ustawy o odpadach wydobywczych dodano, że marszałek województwa jest organem właściwym również dla obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A. Zmiana ta ma na celu ujednolicenie brzmienia przedmiotowego przepisu i przepisów wynikających z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Obiekty unieszkodliwiania odpadów

wydobywczych kategorii A oraz obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zostały zaliczone do rodzajów przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zmiana ta stanowi jedynie ujednoczenie obowiązujących przepisów.

W celu umożliwienia właściwemu organowi pełnej weryfikacji informacji dotyczących odpadów (odpadów wydobywczych oraz odpadów innych niż wydobywcze) powstałych w miejscu poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki, a także w celu zminimalizowania obciążeń administracyjnych, wprowadzono zmiany w przepisach art. 19 oraz art. 24 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz w przepisach art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. W zmienionych przepisach określono, że organem właściwym dla posiadacza odpadów wydobywczych w sprawach decyzji dotyczących wytwarzania odpadów innych niż wydobywcze oraz przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami w miejscu poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki jest organ właściwy do wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi. Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach wydobywczych (art. 40) właściwym organem jest odpowiednio: regionalny dyrektor ochrony środowiska, marszałek województwa oraz starosta. Właściwość miejscowa określona jest w art. 41 ust. 1 tej ustawy. Należy zaznaczyć, że zmiana ta jest dokonywana w ramach istniejących struktur oraz procedur. Nowe przepisy zachowują dotychczasowy podział kompetencji między: regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, marszałkiem województwa lub starostą. Celem jest wykluczenie możliwości wystąpienia szczególnych przypadków, w których właściwość rzeczowa organów (właściwych w sprawach odpadów wydobywczych oraz odpadów innych niż wydobywcze) będzie rozdzielona między różne organy (np. marszałka województwa i starostę).

Z uwagi na fakt, że marszałek województwa na podstawie zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów prowadzi

wojewódzką bazę danych, o której mowa w art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w art. 41 ustawy o odpadach wydobywczych dodano ust. 2a stanowiący, że kopię wydanych decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska oraz starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa.

Dostosowano także przepisy art. 41 ust. 3 i 4, określające zadania dla samorządu terytorialnego w zakresie zaproponowanych w projekcie niniejszej ustawy zmian.

W art. 2 – 6 projektu ustawy zaproponowano zmiany w przepisach innych ustaw, będące m.in. konsekwencją zmian w ustawie o odpadach wydobywczych.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne w definicji ścieków uwzględniono również wody odciekowe z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składujących odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne, gdyż w dotychczasowym brzmieniu definicji ścieków uwzględnione zostały tylko wody odciekowe ze składowisk odpadów.

W celu umożliwienia przekazywania odpowiedzialności za odpady kolejnemu posiadaczowi odpadów wydobywczych, dodano w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach decyzję, o której mowa w art. 11 ust. 1 ustawy o odpadach wydobywczych, tzn. decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

W art. 7 zaproponowano przepis stanowiący, że sprawy wszczęte, na podstawie przepisów ustaw zmienianych w art. 1 – 3, a niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe do ich rozpatrzenia na podstawie niniejszej ustawy. Jednakże w przypadku wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy termin na ich dostosowanie do zmienionych przepisów wydłużono do jednego miesiąca (w stosunku do przepisów k.p.a.). Wprowadzono przepisy określające procedury dotyczące przekazania akt spraw – w przypadkach gdy zmianie ulegnie właściwość organu.

W art. 8 wprowadzono przepisy dotyczące toczących się postępowań sądowych i administracyjnych – w przypadkach gdy zmianie ulegnie właściwość organu.

W art. 9 zaproponowano przepis przejściowy dotyczący zmian zaproponowanych w art. 43 ust. 1 ustawy zmienianej. Ma to na celu zapewnienie ciągłości

przekazywanych informacji.

W art. 10 zaproponowano przepis przejściowy określający termin przekazania właściwemu marszałkowi województwa kopii wydanych decyzji przed dniem wejścia w życie ustawy.

W art. 11 wprowadzono przepis dotyczący utrzymania w mocy przepisów rozporządzeń wydanych na podstawie art. 3 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 27 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

W art. 12 ustalono 14-dniowy termin wejścia w życie ustawy. Z uwagi na wszczęcie przez Komisję Europejską procedury o naruszenie nr 2011/2001 jak najszybsze wprowadzenie projektowanych zmian jest niezwykle istotne. Ponadto 14-dniowy termin wejścia w życie ustawy to termin powszechnie stosowany.

Projekt przedmiotowej ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) pod adresem:

http://www.mos.gov.pl/kategoria/3498_projekt_ustawy_o_zmianie_ustawy_o_odpadach_wydobywczych_oraz_o_zmianie_niektorych_innych_ustaw/.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy podmiotów gospodarujących odpadami wydobywczymi, w tym również prowadzących obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz organów administracji publicznej.

2. Konsultacje

Projekt ustawy w ramach konsultacji został przesłany do:

- 1) NSZZ „Solidarność”,
- 2) Forum Związków Zawodowych,
- 3) OPZZ,
- 4) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 5) Państwowej Rady Ochrony Środowiska,
- 6) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 7) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 8) Business Centre Club – Związku Pracodawców,
- 9) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 10) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami,
- 11) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 12) Polskiego Klubu Ekologicznego,
- 13) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami,
- 14) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 15) Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej,
- 16) Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych,
- 17) Polskiej Izby Ekologii,
- 18) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu,
- 19) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami,
- 20) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami,
- 21) Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego,

- 22) Instytutu na Rzecz Ekorozwoju,
- 23) Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach,
- 24) Instytutu Ochrony Środowiska,
- 25) Porozumienia Producentów Węgla Brunatnego,
- 26) Polskiego Związku Pracodawców Producentów Kruszyw,
- 27) Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
- 28) Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
- 29) Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej,
- 30) Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do:

- 1) marszałków województw,
- 2) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 3) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 4) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 5) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 6) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 7) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
- 8) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 9) Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Projekt ustawy został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i uzyskał pozytywną opinię Komisji.

Projekt ustawy został także zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W ramach przeprowadzonych konsultacji uwagi zostały zgłoszone głównie przez podmioty, których działalność jest bezpośrednio związana z przemysłem wydobywczym.

W toku konsultacji, którym poddany został projekt ustawy, wpłynęły 24 pozytywne opinie, pochodzące w większości od administracji rządowej oraz samorządowej.

Uwagi zostały zgłoszone zarówno przez podmioty gospodarujące odpadami

wydobywczymi, związki pracodawców, jak i administrację rządową oraz samorządową. Zgłoszone uwagi wskazywały potrzebę doprecyzowania lub zmiany nowelizowanych przepisów. Jednakże część z nich wskazywała konieczność zmiany przepisów, wykraczając poza zakres projektowanych zmian ustawy.

Spośród zgłoszonych uwag przyjęto 8 (w tym 4 uwagi wykraczające poza zakres projektowanych zmian ustawy – zgłoszone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu), co wpłynęło na wprowadzenie następujących zmian do projektu ustawy:

- 1) doprecyzowano definicję rekultywacji w art. 3 w ust. 1 pkt 11 – w sposób zapewniający pełną transpozycję przepisów dyrektywy 2006/21/WE (uwaga zgłoszona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu),
- 2) wprowadzono zmiany w art. 9 ust. 1 pkt 6 oraz art. 11 ust. 3 – przez nadanie następującego brzmienia „określenie łącznej ilości poszczególnych rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia w trakcie prowadzonej działalności objętej programem gospodarowania odpadami wydobywczymi, w tym w ciągu roku” (uwaga zgłoszona przez Jastrzębską Spółkę Węglową S.A. oraz Górniczą Izbę Przemysłowo-Handlową),
- 3) dodano przepis wprowadzający zmiany w art. 11 ust. 3 pkt 1 w brzmieniu: „imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów wydobywczych” (uwaga zgłoszona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu),
- 4) dodano przepis wprowadzający zmiany w art. 15 ust. 1 pkt 2a oraz art. 16 ust. 1 pkt 4 w brzmieniu: „wyszczególnienie ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w ciągu roku” (uwaga zgłoszona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu),
- 5) doprecyzowano przepis określający postępowanie, w przypadku gdy wymagana jest zmiana dokumentacji hydrogeologicznej, o której mowa w art. 93 ust. 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wprowadzając brzmienie: „posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany niezwłocznie przedłożyć do zatwierdzenia nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi”, stosownie do

brzmienia art. 12 ustawy o odpadach wydobywczych (uwaga zgłoszona przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach),

- 6) w art. 29 ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzono zmiany mające na celu doprecyzowanie procedury zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (uwaga zgłoszona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu),
- 7) w art. 41 po ust. 2 dodano ust. 2a w brzmieniu: „Regionalny dyrektor ochrony środowiska oraz starosta przekazują kopie wydanych decyzji także właściwemu marszałkowi województwa.” (uwaga zgłoszona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu),
- 8) w zmienianej definicji ścieków zawartej w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne oraz w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków uwzględniono wyłącznie wody odciekowe z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składujących odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne (uwaga zgłoszona przez Polski Związek Producentów Kruszyw).

Pozostałe 22 uwagi zgłoszone przez: Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Marszałka Województwa Świętokrzyskiego, Marszałka Województwa Lubelskiego, Marszałka Województwa Lubuskiego, Związek Powiatów Polskich, Jastrzębską Spółkę Węglową S.A., Górnictwą Izbę Przemysłowo-Handlową, Kompanię Węglową S.A., Polski Związek Producentów Kruszyw, Związek Pracodawców Polska Miedź, KGHM Polska Miedź S.A. zostały odrzucone, ponieważ wykraczały poza zakres projektowanych zmian ustawy, były sprzeczne z przepisami prawa wspólnotowego lub nie wskazano w nich propozycji zmiany przepisu.

3. Wpływ regulacji na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt wprowadza zmiany w ramach już istniejących struktur oraz procedur. Przykładowo, zmiany art. 12 i 12a nie wprowadzają dodatkowych obciążeń

administracyjnych, gdyż zawierają się w ramach już istniejących struktur oraz procedur. W dotychczas obowiązujących przepisach zadania określone w art. 12 funkcjonowały, ale w innej formie (weryfikacja przekazywanej informacji). Warto również podkreślić, że procedura dotycząca przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwagi na przepis art. 53 ustawy o odpadach wydobywczych, w praktyce nie ma jeszcze zastosowania.

Podobnie przepisy art. 15a i 15b projektu ustawy mieszczą się w ramach istniejących procedur związanych z wydawaniem decyzji administracyjnych. Zmiany te mogą przyczynić się do wydłużenia procedury wydawania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Zmiana wprowadzona w art. 40 ustawy o odpadach wydobywczych także nie stanowi dla marszałka województwa nowego zadania, gdyż nowe brzmienie jest jedynie ujednoczeniem obowiązujących przepisów ustawy o odpadach wydobywczych oraz przepisów wynikających z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że projektowana regulacja nie wpłynie na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy

Projekt ustawy wprowadza jedynie zmiany, które mieszczą się w zakresie obowiązujących dotychczas procedur. Zatem projekt ustawy nie wpływa na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ze względu na zarzuty Komisji Europejskiej dotyczące transpozycji do prawa polskiego dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE oraz ze

względu na konieczność pełnego wdrożenia niektórych decyzji Komisji Europejskiej w projekcie ustawy wprowadzono zmiany, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw, w szczególności przeprowadzanie przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przed zmianą zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub zgodą na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zapewnienie udziału społeczeństwa podczas sporządzania zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz wydłużenie okresu przechowywania dokumentów związanych z monitoringiem obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Jednakże zmiany te nie spowodują znaczących dodatkowych nakładów finansowych. Ewentualne koszty mogą zostać poniesione w związku z koniecznością dokonania przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. W związku z powyższym należy stwierdzić, że projektowana regulacja nie wpłynie negatywnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wręcz przeciwnie, w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jeżeli zaistnieje sytuacja, że po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie będzie on oddziaływać na środowisko, możliwe jest zmniejszenie częstotliwości prowadzonego monitoringu. Może to zatem wpłynąć na obniżenie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców. Analogiczna sytuacja zaistnieje, jeżeli z dokumentacji hydrogeologicznej wynikać będzie brak konieczności monitoringu wód podziemnych (art. 27 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych). Ponadto zwolniono posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z obowiązku uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego, co ograniczy liczbę uzyskiwanych decyzji. W projekcie ustawy zaproponowano również przepis, który określa ten sam organ właściwy w sprawach wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz w sprawach decyzji dotyczących wytwarzania odpadów innych niż wydobywcze w miejscu poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki. Zaproponowano także zmiany mające na celu

uelastycznienie procedury uzyskiwania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi. Dla posiadaczy odpadów wydobywczych wytwarzających odpady oraz gospodarujących odpadami wydobywczymi, którzy planują krótkotrwałą działalność związaną z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin (działalności do 5 lat), wprowadzono możliwość wskazania we wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi terminu obowiązywania decyzji. W przypadku posiadacza odpadów wydobywczych, który nie ma określonego w decyzji terminu obowiązywania decyzji administracyjnej, nieprzedłożenie przeglądu programu spowoduje wygaśnięcie decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

d) sytuację i rozwój regionalny

Przyjęcie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

e) na ochronę środowiska

Projekt ustawy wprowadza zmiany w obowiązujących przepisach w zakresie właściwego gospodarowania odpadami wydobywczymi, w szczególności zapewniając właściwą transpozycję przepisów prawa Unii Europejskiej mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów pochodzących z przemysłu wydobywczego na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.

Z tego też względu ustawa może w istotny sposób przyczynić się do poprawy stanu środowiska.